

תת"ע 4316/12/20 - מדינת ישראל נגד אברהים אלקרעאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4316-12-20 מדינת ישראל נ' אלקרעאן
תיק חיצוני: 41212817799

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשם **אברהים אלקרעאן**

החלטה

1. בפני בקשה לביטול גזר הדין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 14.12.20.
2. לטענת המבקש הוא קיבל לידי הזמנה לדיון אך סבר כי מדובר באזהרה. לטענת המבקש נסיבות חייו, מצבו הכלכלי והמשפחתי מצדיקות ביטול גזר הדין על מנת לאפשר לו לטעון לעונש ולהתייחס לטיעוני המאשימה בדיון שהתקיים בהעדרו.
3. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 8.11.20 של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע ביום 15.8.17.
4. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה למשך 10 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪.

דיון והכרעה

5. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
6. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

7. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

8. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

9. המבקש קיבל הזמנה לדיון לידי ביום ביצוע העבירה. טענת המבקש לפיה סבר כי מדובר באזהרה נטענה בעלמא ואינה מתיישבת עם תוכן ההזמנה לדיון וכתב אישום שקיבל לידי. בהזמנה לדיון וכתב אישום נכתב באופן מפורש, גם בשפה הערבית, כי הוא מוזמן להתייצב לדיון בתאריך 14.12.20 בשעה 8:00. כמו כן נכתב בשפה הערבית כי עם קבלת כתב האישום באפשרותו להיוועץ עם עורך דין בדבר המשמעויות המשפטיות של כתב האישום. המבקש לא פירט מה הביאו לחשוב כי מדובר באזהרה ובאיזה פעולות נקט על מנת לברר את משמעות ההזמנה לדיון שקיבל לידי.

10. לפיכך, אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

11. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

12. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

13. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).

14. המבקש לא כפר בביצוע העבירה אך טען באופן כללי לגבי נסיבותיו האישיות, ללא ראיות וללא אסמכתאות.

המבקש אף לא פירט האם הוא חידש רישיונו. בנסיבות אלה לא הוכיח המבקש כי קיים סיכוי כלשהו לשינוי תוצאות ההליך.

שיהוי בהגשת הבקשה

15. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר, של למעלה משנתיים ממועד מתן גזר הדין, זאת ללא הסבר מספק ודי בכך להביא לדחיית הבקשה (השוו עפ"ת 75464-12-19 **מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2020) לא פורסם).

16. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל גזר הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.